

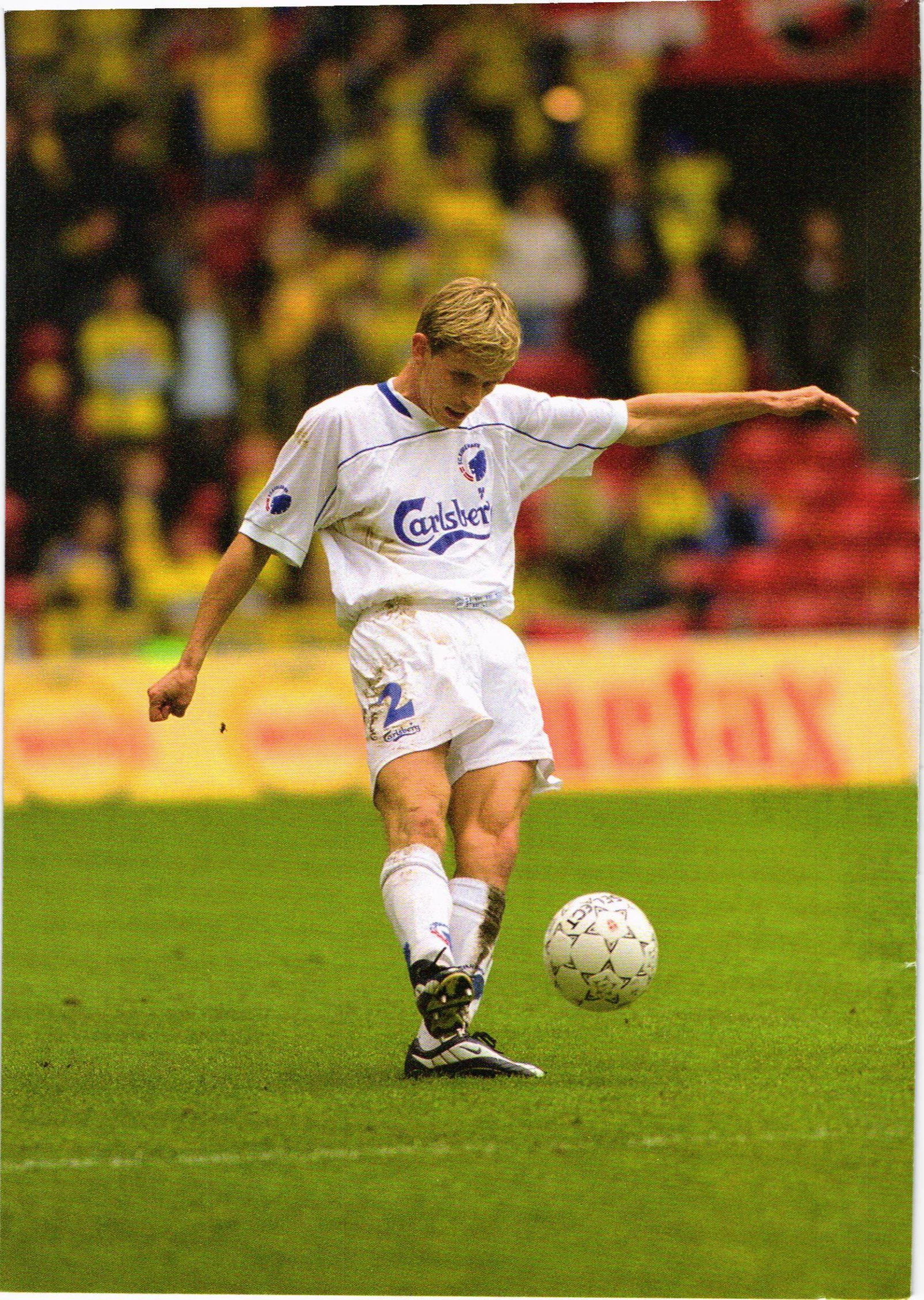
FCKFC · BRØLET

DANMARKSMESTRE 2001

F.C. KØBENHAVN

FAN CLUB

NR. 33 JUNI 2001

Carlsberg
2

TODI
12

Carlsberg

Carlsberg
5
SELECT

Carlsberg
SELECT

Carlsberg

Carlsberg
Codan

Carlsberg
11
Carlsberg

Carlsberg

UMBRO
Carlsberg
13

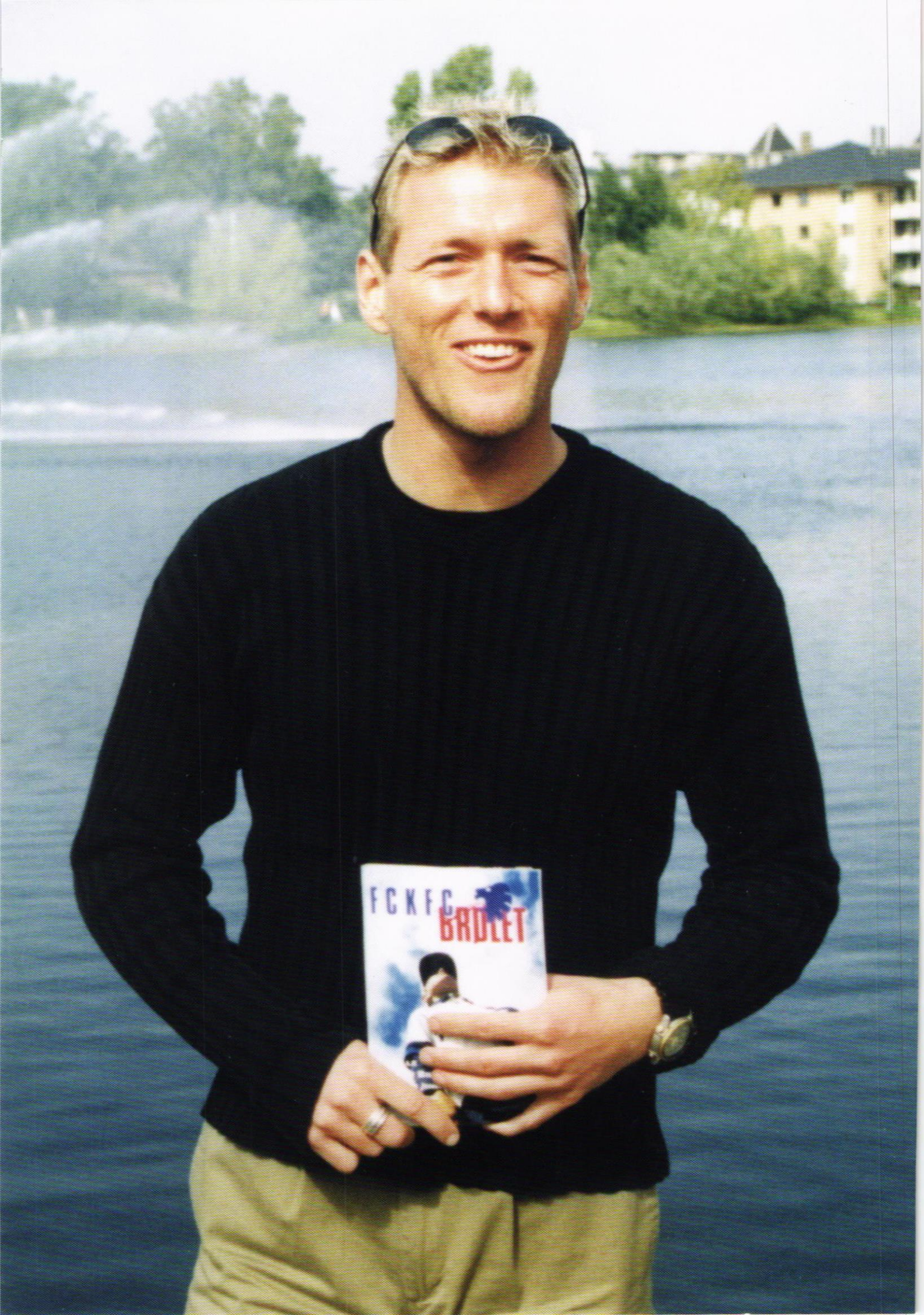

Carlsberg

Carlsberg
16
Carlsberg
UMBRO

Carlsberg

UMBRO
F.C. KØBENHAVN
Kinnarps

Carlsberg

FCKFC
BRUDET

Sådan!

Tillykke FCK og alle fans

Vi byder ALLE fans velkomne på Øster Alle 56, og tilbyder nedenstående "guldsortiment"

- Guldspilletrøje model "FCK2001" identisk med denne sæsons trøje str. 12 år – XXXL vil blive leveret i løbet af uge 27 Kom ind i butikken og køb et gavekort hvis du vil sikre dig en. **Prisen er 499,-**
- Guldhalstørklæderne (Dansk mester 2001) er til salg i butikken. **Prisen er 100,-**
- Guldplakat 2001 er til salg nu. (Du kan ligeledes få den nye holdplakat 2001 til 50,-) **Prisen er 50,-**
- T-shirt DM-GULD, sort i 2 forskellige modeller med flotte guldtryk og nogle cool tekster er til salg nu i str. M-XXL . **Prisen er pr. stk. 100,-**
- T-shirt Dansk Mester 2001, hvid med logo er til salg nu i str. L-XXL **Prisen er 75,-**
- Mesterskabs vinen sælges netop nu. De er nummererede fra 1-1200. (Obs ! der vil kun blive produceret disse 1200 stk.) **Prisen er pr. stk. 149,-**
- Sæsonvideo 2000/2001 med alle FCK mål, highlights og præmieoverrækkelse er til salg nu. Videoen blev færdigredigeret onsdag nat efter O.B. kampen kl. 03.42 og varer ca. 60 min. Videoen er udviklet i samarbejde med TV3/Onside. **Prisen er 178,-**
- Dansk mester bagrude streamer er nu til salg i butikken **Prisen er 30,-**
- KIG FORBI eller kontakt os på telefon 35437401 eller via mail på adressen shoppen@fck.dk. Vi vil ligeledes prøve at holde ALLE orienteret så godt som muligt via www.fck.dk.

OBS!
Shoppen (P.H. Lings Allé 4) holder sommerferie lukket!
Åbner igen til sæson-Start.

PÅ GENSYN!
I Super Shoppen og SHOPPEN (P.H. Lings Alle)

SUPER SHOPPEN

Super Shoppens åbningstider:

Man-fredag	kl. 11.00-18.00
lørdag	kl. 11.00-15.00
Tlf.:	35 43 74 01

Carlsberg

ANKELSOKKER, BH'ER,
CYKELSHORTS, DAMETRUSSER,
ELEFANTHUER, F(K-TRØJER,
G-STRENGE, HANDSKER,
INDIANERDRAGTER, JEANS,
KARKLUDE, LAGNER,
MORGENKÅBER, NATTØJ,
OSV...

WWW.MIELE.DK

Miele

PROFESSIONAL

VASKER ALT FRA A TIL Z - SÅ SELV ET BARN KAN FORSTÅ DET

MIELE A/S · ERHVERVSVEJ 2 · 2600 GLOSTRUP · TLF.: 43 27 11 00 · FAX: 43 27 15 09 · WWW.MIELE.DK

Leder

Af redaktør
Martin Kreisberg

KÆRE LÆSER

DET LYKKEDES!

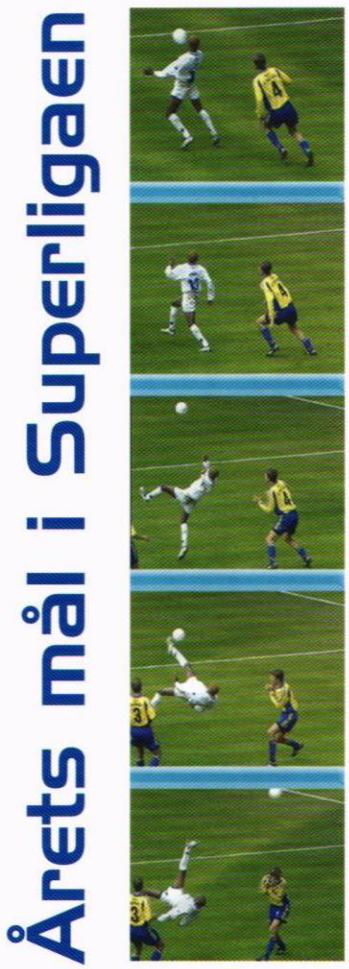
Derfor har vi valgt at se tilbage på de 33 kampe og hylde de spillere, der har været med til sikre os det mesterskab, som vi i så mange år har ønsket os. Os der har været så meget igennem. Ydmygelser, hoveren, latterlige nederlag og i det hele taget ustabilitet både økonomisk, med skiftende direktører og ikke mindst trænere. Vi har kæmpet i modgang og er blevet flere og flere. Vi har haft vores faste pladser først på A2/3, siden på Nedre C og har nikket genkendende til dem, vi ikke kendte navnet på. Vi har opbygget en fankultur, som har været vores egen. Nu skal vi til at vende os til at være hele Danmarks klub. Det er F. C. København, der skal bringe Danmark tilbage på europakortet. Pressen vil elske at skrue forventninger op på et urealistisk plan for derefter at pille os endnu hurtigere ned. Der vil komme busser kørende langvejs fra, hvis Barcelona eller andre prominente gæster skulle kigge forbi Parken. Vi skal ikke længere være på nakken af bønderne fra Vestegnen, nu skal vi bare synes, det er synd for dem. Vi er fans af Danmarks førende fodbold klub – både sportsligt og "nu gider jeg ikke snakke mere om al det pengelort". Mit håb er derfor, at jeg aldrig i Parken skal opleve, at udeholdet bliver fejret som Milan gjorde det, sidst vi forsøgte os i Champions League.
Vi er blevet en storklub, der på spillermarkedet kan købe de bedste fra de andre Superliga-klubber, hvilket Thomas Røll, som vi taler med i næste nummer, er et eksempel på. Zuma blev af os valgt som året spiller i F. C. København. Jeg havde personligt stemt på Jacob Laursen, fordi han kom ind på holdet og gjorde en forskel. Zuma havde et tvivlsomt efterår, men jeg overgav mig i det 56. minut den 10. Juni og vil aldrig glemme de sekunder, hvor tiden stod stille. Hvis Zuma fortsætter de takter, han viste i de sidste kampe, kan jeg ikke se, hvorfor klubben skulle skille sig af med ham for under 100 millioner kroner, når man tænker på, hvad Chelsea betalte for Jesper Grønkjær, og hvad Ajax har måttet slippe for Zlatan Ibrahimovic. Og så er der næppe grænser for, hvad der kan ske...

Sådan havde jeg afsluttet det, der skulle være lederen til dette nummer, hvor vi kun ville hylde og glædes. Men dagen før bladet skulle i trykken, kom meddelelsen om Roy Hodgsons exit. Først troede jeg ikke på det. Jeg måtte have vished, forklaringer og kørte en tur over i Parken, der meget symbolsk var ramt at larmende stilhed. Stort set alle var på ferie, men fra Lene Vistis kontor kunne jeg høre Birger Peitersens stemme i radioen mene, at F. C. København skulle finde en kvalificeret afløser. Den var "god nok"!
Jeg var pludselig fuld af foragt, for den mand jeg havde tilskrevet en stor del af vores mesterskab. "Golddigger!", tænkte jeg. Ikke ét billede, ikke ét ord om manden, skal med i Brølet.
Så tænkte jeg på, at vores klub, for jeg ved ikke hvilken gang stod uden træner. Ikke at jeg skal bebrejde ledelsen det, denne gang, men måske Niels-Christians kendskab til Houdini gennem tyve år er sat på en prøve.

"A step into the unknown". Således beskrev vores tidligere træner sit syn på sit foranliggende arbejde, da han havde sat sit navn på en 2-årig kontrakt. Han talte også om det smukke landskabsmaleri, han var blevet præsenteret for. Det viste sig ikke at være science fiction; Roy var kaptajn på den bølge der gav os mesterskabet. At han så valgte at stå af på halvvejen kom som et chok.

Hvis man går tilbage til Brølet nr. 31 og læser det interview, Smølle lavede med Roy og som jeg deltog i, kan man måske finde "the missing link". Det var årets sidste træning og Roy var træt og negativ. Han gad i virkeligheden ikke snakke. Slet ikke om sit syn på klubben og dens talentudvikling. Han var rasende over, at han ikke kunne få lov til at arbejde med bestemte spillere, fordi de skulle spille ynglingebold. Han var rasende over store dele af fansenes behandling af især Pascal og han afsluttede: "It's all a bag of worms, isn't it?". Måske hans kone ikke syntes, det var fedt at køre på cykel gennem Københavns gader i snevejr?

Jeg skrev i Brølet nr. 29, at "vi håber sammen med Roy på, at han vil gøre det bedre og 'leve' længere end sine forgængere i det varme sæde". Han gjorde det bedre. Men med bedre spillere. Og det er dem vi hylder i dette nummer!

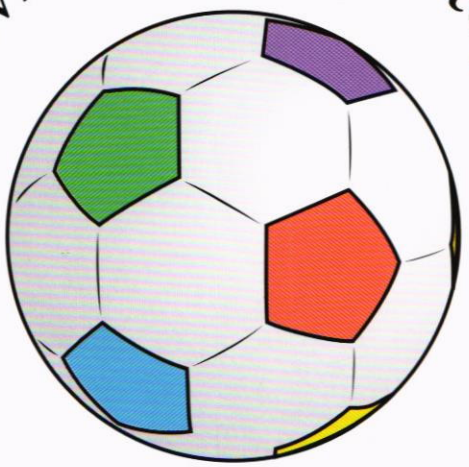

Venligst udlånt af Onside

Når dette læses er der forhåbentlig tiltrådt en ny træner, som ikke ser det som en umulig opgave, at føre klubben videre. For objektivt kan han kun skuffe. Mindre end fire uger efter en mulig tiltrædelse står F. C. København i den første Champions League-kamp og alt andet end et mesterskab i den kommende sæson vil være et tilbageskridt. Netop derfor er det vigtigt, at vi fans har en langt større tålmodighed, end vi har udvist gennem årene.

JEG ER BANGE FOR, AT MAN HAR FOKUSERET MERE PÅ IKKE AT TABE END PÅ AT VINDE. CITAT MARTIN KREISBERG

Vi ønsker FC København tillykke på toppen af dansk fodbold

Tillykke med Danmarksmesterskabet.

KAILOW Graphic

– vi synes der er dejligt på toppen!

KAILOW TRYK A/S SKALBAKKEN 8 2720 VANLØSE TELEFON 3876 0200

Bladudvalg

Oplag 9.999 eks.
Bladudvalget ved dette nummer:
Flemming Lorenz
Henrik Nielsen
Hilda Fro Prins Kløvedal Jensen
Jens Kongsgaard
Jes Gjedsted Hansen
Martin Kreisberg
Nikolaj Steen Møller
Sebastian Dorset
Fotograf:
Carl Redhead
Layout:
Martin Gjedde / M5design
Tryk: Kailow Tryk A/S
Forsidefoto: Carl Redhead
Ansvarshavende redaktør:
Martin Kreisberg
Frederiksborggade 48 B, 3. th.
1360 København K
Kreisberg@12move.dk
(alt vedr. artikler stiles til redaktørenen)
Korrektur:
Henrik Nielsen
Jes Gjedsted Hansen
Annoncer:
Tomas Kristensen
Tlf. nr.: Se under FCKFC
Rettigheder:
Eftertryk af artikler og billeder uden FCKFCs udtrykkelige tilladelse er både ondt og dumt.

F.C. København Fan Club:
P.H. Lings Allé 4
2100 København Ø
Tlf. 35432343
Mandag til fredag mellem
12.30 og 14.30.

Formand:
Anders Larsen
Næstformand:
Tanja Christensen
Kasserer:
Mads Nielsen
Ansv. De Unge Løver:
Signe Merkelsen
Bestyrelsen består i øvrigt af :
Tomas Kristensen
Per G. Lauritsen
Jacob Knudsen

Indmeldelse i FCKFC kan ske på:
giro 177-1140
F.C. København Fan Club
2100 København Ø
[Husk at skrive navn og adresse på girokortet]

Medlemspriser årligt:
De Unge Løver, til og med 12 år: 75,-
Teenløver, fra 13 til og med 17 år: 100,-
FCK Fan Club, fra 18 til og med 66 år: 175,-
Medlemmer over 67 år: 100,-
E-mail: fckfc@fckfc.dk
Internetadresse: www.fckfc.dk

Deadline for annoncer og artikler til Brølet 34: Fredag den 6s. juli 2001.

Foto: Carl Redhead

Formanden har ordet.

TAK! er et gennemgående ord i denne spalte.
Tak, til Tomas, der er gået af som formand for vores Fan Club og dermed har givet ordet videre til undertegnede. Heldigvis er Tomas fortsat aktiv i Fan Clubben og laver en masse omkring bestyrelsen og vores Internetudvalg.
Tak, til bestyrelse, udvalg og alle, der hjælper for det store stykke frivillige arbejde, der lægges for dagen.
Tak, for de positive ord jeg har fået med på vejen som nyvalgt formand.
Det kan vel ikke overraske nogen, når jeg fortæller, at dette forår har været både spændende og hektisk. Indtil flere rekorder er blevet slået, jeg kan bl.a. nævne, at vi aldrig har været flere tilskuere i PARKEN, to gange har vi sat rekord i tilmeldte til bustur med Fan Clubben, og holdet sætter rekord i flest antal kampe i træk uden nederlag.

Tak, til alle fans for den massive og meget loyale støtte til FCK. Vi har på kort tid set Fan Club-afsnittet udvide sig til hele Nedre C, der nu udelukkende kan betegnes som ståpladser - godt gået!
Vores medlemsantal er meget tæt på at runde de 8.000, og interessen er kolossal. Der bliver udsendt informationsfoldere i stort antal hver eneste dag. Dette nummer af Brølet er 1. nummer for mange fans - velkommen i Fan Clubben til jer alle sammen. Apropos nye medlemmer så skal I naturligvis have et medlemskort, faktisk skal vi alle have nyt medlemskort, dette er på vej til trykkeriet, og I kan godt glæde jer.

Tak, til Fan Clubbens sponsorer for hjælpen undervejs.

Vi skal også sige tak for denne gang til de spillere, der forlader klubben her i sommerpausen; tak, til Clemme, Piotr og Ståle for jeres tid sammen med os, det har været en fornøjelse.
Nogen rejser, og andre ankommer. Fan Clubben vil gerne byde Carsten Fredgaard og Thomas Røll velkommen til København og velkommen i F.C. København - vi glæder os til at se jer i den hvide trøje.

Den sidste og største TAK skal lyde til alle spillere, trænere og ledere i F.C. København.
I gjorde det! Vi gjorde det! Vi er Danmarksmestre!
Afgjort i PARKEN mod Brøndby den 10. juni på en dag, hvor spillere og fans var overlegne og suverænt besejrede BIF.
Inden kampen fik Zuma overrakt blomster og diplom for valget som årets spiller i FCK. Zuma blev valgt af fansene gennem stemmesedler i KampBrølet og på Internettet - med 429 stemmer af de 1.285 der blev afgivet. Jacob Laursen blev nummer 2 med 337 stemmer, og Todi Jónsson blev 3'er med 220. Tillykke til Zuma.

Et stort tillykke skal der også lyde til KB med 125 års jubilæet, Fan Clubben gav i den anledning KBs 2. hold for mikroputter årgang 1994 et komplet FCK spillesæt, held & lykke til knægtene som kan ses på Fan Clubbens hjemmeside www.fckfc.dk.

Sommerpausen bliver kort i år, allerede 22. juli starter Superligaen og den 25.juli - med returkamp den 1.august - spiller vi i Champions League-kvalifikationens anden runde. Lodtrækningen er på nuværende tidspunkt ikke kendt, men der er lagt op til et spændende efterår. Indtil da ønsker jeg alle en god sommer.

Vi ses!
Anders

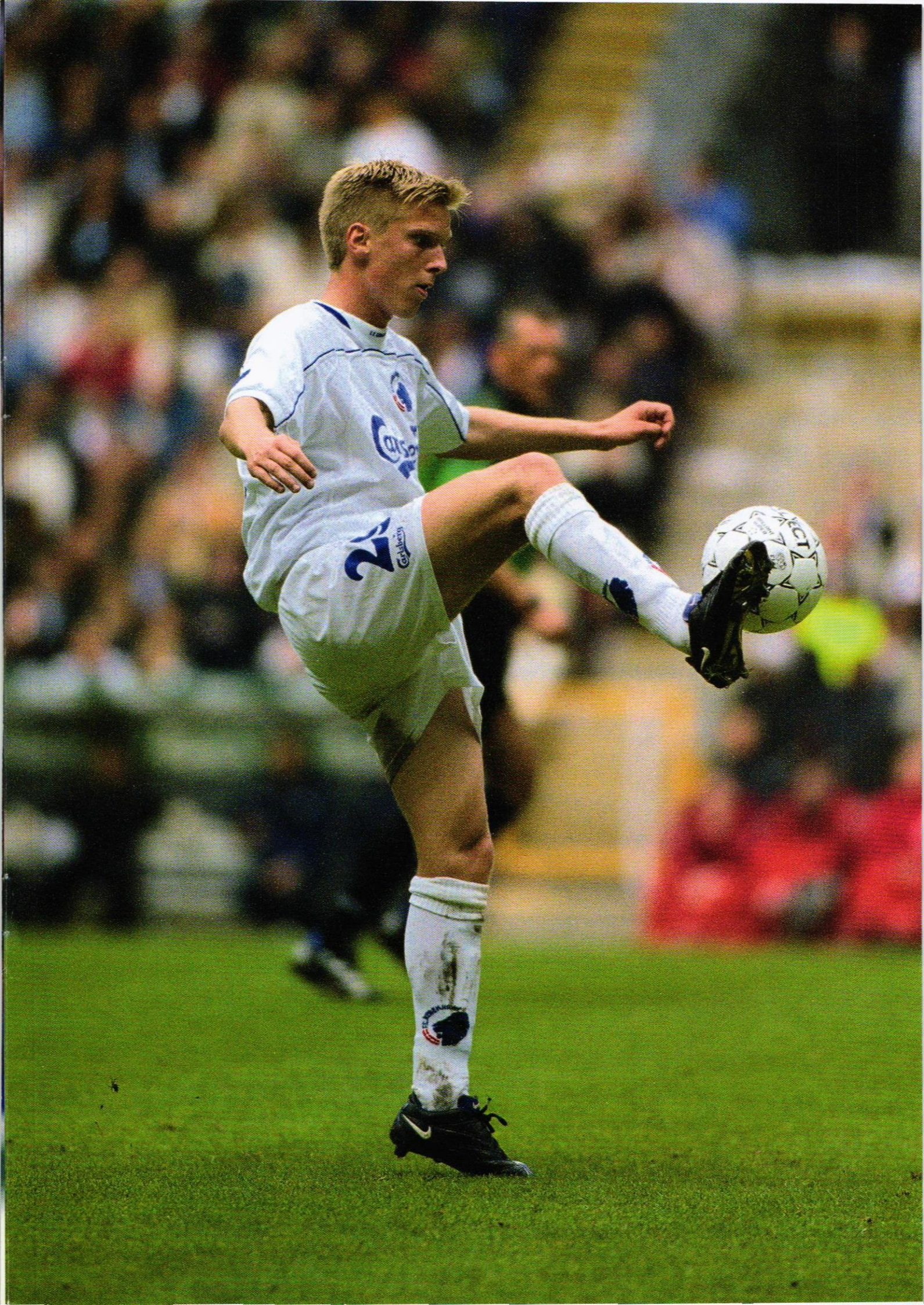

Foto: Carl Redhead

Formand og næstformand i guldrus den 13.6.2001 dagen hvor drengene i hvidt fik pokal og guld om halsen!

Carlsberg

Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Danmarksmester 2000/2001 F.C.
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg

Et år med F.C. København

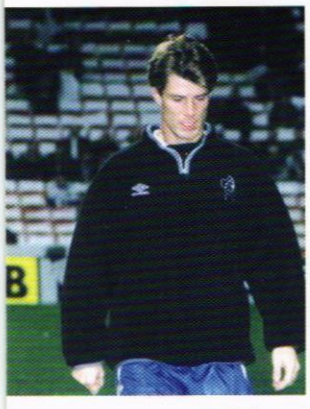
Og sådan skete det – F.C. København blev danmarksmestre for første gang siden 1993. Og på en overskyet dag i Parken gik tankerne tilbage til en anden overskyet dag, nemlig 12. juni 1994 i Odense, præcis syv år før dette skrives.

Af Nikolaj Steen Møller

Et minde fra dengang, der står stærkere end noget andet: En venlig OB-fan ønsker mig tillykke med mesterskabet i pausen, mens vi står og venter på at købe øl, og vi prøver at lægge en dæmper på, siger at det ikke er en given ting, men tror jo på det. Det ser strålende ud. Vi er lige kommet på 2-1. Resten er historie.

Og så et spring frem til Parken, hvor det hele kommer tilbage til én. Det DM, som man blev ønsket tillykke med dengang, har man nu endelig vundet efter syv lange år. Dengang blev vi snydt, ja, snød os selv for det, men man troede jo på, at det nok skulle gå alligevel. For pokker, vi skulle jo spille med om titlen hvert år.

I stedet blev det til en lang række bristede forhåbninger. Kan nogen huske, da foråret begyndte i 1996, og der var en oprigtig tro på, at vi kunne komme til tops, nu hvor vi havde fået forstærkninger? Javel ja – hvilke forstærkninger. Vi tabte 3-0 til Brøndby i den allerførste kamp. Så meget for vores håb. Og hvad så med forrige år, hvor vi var nummer to inden foråret og havde fået, på papiret, seriøse forstærkninger? På papiret, ja. Brian Laudrup og Christian Andersen var papirtigre.

Papirtiger 1

En kamp inde og Chr. Andersen var fyret – og hvad Brian Laudrup var, findes der ingen kategori for.

"Til næste år...", hed det. Det gjorde det også, da vi i sidste sæson var kilet fast på ottendepladsen i 25 runder i træk. Og nu står vi så her med et hold, der er danmarksmestre. I dette år, ikke næste år. Det vil sige, at selvfølgelig kan man håbe på, at der er mere til næste år. Men denne gang er det ikke et håb, der næres af denne sæsons skuffelser. Men hvem kan sige helt ærligt, at de hele vejen gennem sæsonen havde troen på, at dette var muligt? Det skortede ikke på modgang. Hvis der har været mange tvivlende Tomasser (ikke en reference til vores mangeårige formand for Fan Clubben, skal det lige nævnes...), så er det ikke så mærkeligt. Det var op ad bakke et godt stykke af vejen, og det er det, der har gjort dette DM til en helt fantastisk triumf.

Sommerpausen

Det hele begyndte pænt i maj sidste år. Det har tit føltes som om, der er begyndt forfra i klubben, eller i hvert fald påbegyndt nye æraer, og det var også tilfældet på dette tidspunkt. Da F.C. København mødte Brøndby på udebane og spillede 1-1, var der mange der fik et nys om, at noget var under opsejling, da Roy Hodgson sad på tribunen lige ved siden af de mange fans af København, i selskab med diverse ansatte i klubben, inkl. Charles Maskelyne og undertegnede. En venlig herre, en sand gentleman, der spurgte om adskillige ting vedr. klubben og dansk fodbold, og i øvrigt påpegede en del ting, han var utilfreds med i det københavnske spil.

På Sidelinien efter kampen var der en del, der havde fået øje på Hodgson og begyndte at lægge to og to sammen, og få dage senere var historien et emne i formiddagspressen, hvor der må være mange, der har bookmarket det debatforum. Historien holdt, og efter kort tid blev Hodgson præsenteret som den kommende cheftræner. Kim Brink og Henrik Larsen var dermed fortid – Kim Brink blev direktør i OB, og efter et forholdsvis mystisk mellemspil forlod Henrik Larsen klubben for at føre Ølstykke ned i 2. division.

Ind kom som hjælpetrænere Colin Toal, en lavmælt engelsk herre, som bl.a. tidligere havde trænet IFK Norrköping, og vores egen Carsten V. Jensen, som hidtil havde trænet Ørestadsholdet og stået for integration af nye spillere, især fra udlandet.

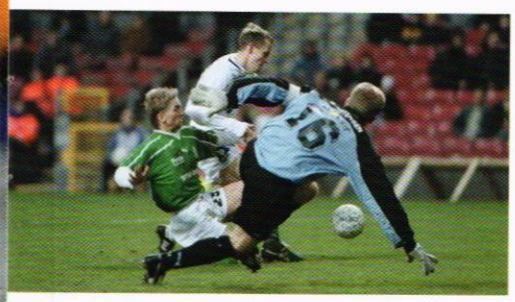
Det var ikke så meget, man så til Roy Hodgson i København i løbet af sommeren, for han havde travlt som UEFA-ekspert i den komité, som var nedsat i forbindelse med sommerens EM. Det var trods alt noget nyt. Den slags jobs var – med al respekt – ikke noget som f.eks. Michael Schäfer eller Keld Kristensen nogensinde var blevet tilbudt.

Men Roy var tilbage på plads i Parken mod Celtic, hvor vi spillede 2-2 efter to mål af

Harald Brattbakk, og en af de mest syrede masseudskiftninger nogensinde, da Celtic efter 50 minutter skiftede ni spillere ud samtidig.

Juli

Man kunne ikke have bedt om en bedre modstander til at lægge ud med end Haderslev. Og det var heller ikke efter denne kamp, at der blev murret i krogene over en defensiv stil. 4-2-4 var det, med Zuma, David, Brattbakk og Todi i front. Haderslev var ikke engang så ringe, som de blev sidenhen, men kunne bare ikke følge med.

Velkommen til Superligaen – her er Thomas Rytter med en 50-meters sprint og en perfekt timet tackling af Lars 'Mini' Hansen. I 1. division var han ikke blevet hentet, men det blev han her.

Hvordan mon det føltes efter alle de kampe, hvor vi lå nummer otte før kickoff og nummer otte igen efter kampen? Det så lovende ud, og at BIF samtidig tabte på hjemmebane var jo bare med til at gøre det endnu bedre. Vi regnede jo BIF for et hold med titelpotentiale – og en ting er at slå holdet selv, når vi ligger under dem, det er noget ganske andet at ligge **over** dem – og over alle andre – i tabellen. Det var den første førsteplads siden en gang i 1997.

Men så var det tid at komme ned på jorden igen med et grimt bump. Op og besøge AGF og Nocko Jokovic, der i foråret var blevet overfuset i Parken med den heldige bivirkning, at han havde spillet en elendig kamp. Helt sådan gik det ikke denne gang på den århusianske byggeplads. Han scorede sejrsmålet efter en kæmpestor forsvarsfejl. Det er jo risikoen. Han kunne endda have valgt at hovere, men lod være. 1-1 mellem ham og os.

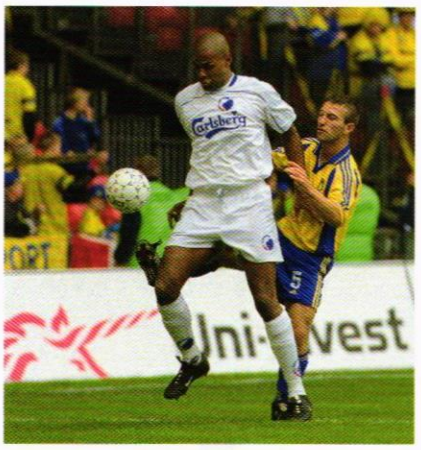
August

Og så Lyngby i Parken, og endnu flere problemer, for godt nok scorede Rytter et flot mål, men Kim Christensen havde allerede scoret to. Lyngby havde spillet deres 4-5-1 fuldt ud (4-5-0 da de fik en mand smidt ud allerede inden pausen), og åbenbart er det noget, som generer København – de er det eneste hold, vi har negativt facit mod i sæsonen. Hatten af for det, men Poul Hansen skal aldrig komme og sige, at han står for positiv fodbold.

Der blev sunget nådesløst fra Nedre C: "Det ligner sidste år". Det gjorde det faktisk også, set udefra. Jeg arbejdede selv i klubben dengang, kom en del til træningen, hørte spillerne snakke om, hvor formidabel en træner Roy er, og om hvordan de faktisk fra dag til dag kunne føle, hvordan de blev bedre. Det var bare ikke umiddelbart synligt. Spillet var planløst losseri, lange bolde lige op i låget på Martin Birn, der headede alt væk igen, og så er det måske ikke så underligt, at Roy efter sine kun tre kampe havde en tålmodighed, der stadig var en del længere end fansenes, der var blevet hårdt prøvet gennem syv år.

Det var dog ikke den værste modgang. Efter en kamp i Viborg, som ikke huskes for andet end en fin debut til Rune Pedersen, døde Morten Biker tragisk i Fan Clubbens bus tilbage til København. Selv hørte jeg nyheden pr. telefon fra Steen O.G. ved ankomsten til Hovedbanegården, og pludselig, efter en varm dag med en kedelig fodboldkamp, sidder man og skriver en kondolence på fck.dk til en fan som en selv. Det giver trods alt noget perspektiv på tingene.

Sæsonen fortsatte, og det skulle den selvfølgelig også. Det var tilbage til Jylland og et nyt nederlag, denne gang til Midtjylland. Nederlaget mod Lyngby var uheldigt, det i Århus var ufortjent, og dette var himmelråbende uretfærdigt. Det var heldigvis også det **næst**sidste i ligaen i hele sæsonen. Pascal Simpson debuterede i kampen, havde efter tre minutter en kolossal chance og skød lige på målmanden. I anden halvleg ramte han overliggeren. Var en af de to gået ind, havde hans efterår måske formet sig lige modsat.

Pascal scorede mod Brøndby, målet blev endelig godkendt og skaffede FCK det første guld i 8 år.

Fire point i fem kampe, og vi lå under stregen med kun Haderslev håbløst under os. Pludseligt begyndte det så at gå stærkt. Om tirsdagen kunne Roy Hodgson, der gennem pressen havde agiteret kraftigt for forstærkninger, sige velkommen til Jacob Laursen, og hvis det på forhånd var regnet for en mulig handel, så må man nok sige, at der blev taget røven på enhver, da Ståle Solbakken blev købt om fredagen.

Det var heldigvis de fleste, der havde fanget, at Laursen i Derby var en bundsolid central forsvarsspiller – i stedet for at man kun skulle huske ham for sine utaknemmelige indsatser på landsholdet. Her blev han sat ud som højre wingback, og som et udtryk for Ricardos forkvaklede fodboldfilosofi blev han en vigtig del af opspillet ved at skulle losse lange diagonalbolde frem til høje angribere.

I København kom han til at spille det, han er perfekt til, central forsvarer, og manden har simpelthen været en åbenbaring siden den allerførste kamp, hvor han løb på banen som anfører mod Brøndby. Ståle begyndte

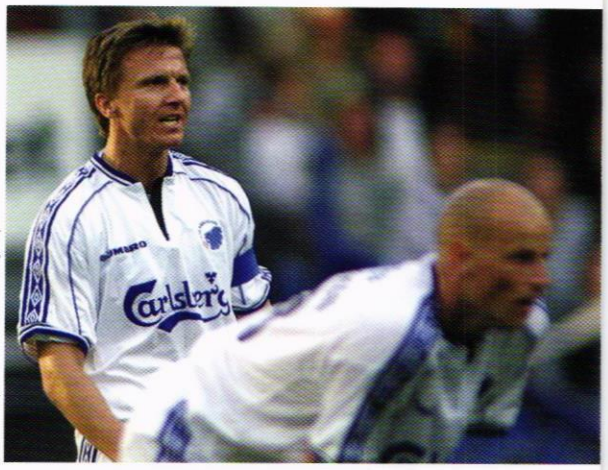

Foto: Scanpix Nordfoto/Thomas Sjørup

på bænken i en kamp, hvor nerverne var uden på trøjerne hos folk på tribunerne. Frygten var, at BIF skulle vinde, og at vores sæson skulle gå yderligere i stå, men i stedet blev det 2-1 og et stort vendepunkt.

Solbakken kom ind med en halv time tilbage, og han var en fryd at se på, som han nærmest provokerende gik ind og dominerede midtbanen; man så ham danse rundt og udfordre BIF's midtbaneknoklere til at pille bolden fra ham, hvilket var umuligt for dem. Zuma kunne de heller ikke fange, og med en mand færre – Rytter var smidt ud for en nødbremse – sled han sig igennem og scorede til 2-0. Selv ikke et bizart straffe, dømt mod Todi (en af Knud Erik Fiskers berygtede 'X-Files'-kendelser) kunne ændre på sejren, som var fuldt fortjent. Dagen efter blev Carsten Hemmingsen i øvrigt solgt til OB, og det gik i virkeligheden ret upåtalt hen. Al fokus var på de nye folk.

Hemmingsen havde tidligere været udlejet til Dundee, og syntes med en vis ret, at de havde gjort ham til grin efter hans ophold. De erklærede efter et pænt stykke tid og en masse forhandlinger, at det, de ville have, var en offensiv midtbanespiller, så tak, men nej tak. Så blev Hemme sur, forståeligt nok.

I august blev Will Orben desuden udlejet til Viborg, og man hørte nu også de første tegn på, at David Nielsen var træt af at sidde på bænken. I oktober blev han udlejet til Grimsby, og det hele endte med, at han i vinter blev solgt til Wimbledon, mens Will endte i Ølstykke. Held og lykke til alle tre fremover.

September

Tid til en landskampspause, og næste kamp var i september. Aftenkamp i Parken mod AB, og det blev endnu en arbejdssejr. Zuma scorede målet med syv-otte minutter tilbage, hvorefter Ståle, der mod AB startede inde for første gang, skulle tilbage til sit gamle stadion i Ålborg den følgende mandag aften.

20 SPORT

Uhæderlig opførsel i Aalborg

Dagen derpå: Landstræneren havde overværet for AaB-fiaskoen hele med Ståle Solbakken, mener FC Københavns sportschef Niels-Christian Holmstrøm.

JUDAS STÅLE DIT SVIN

JUDAS STÅLE

Det var ellers noget af en modtagelse, han fik deroppe. Bag det ene mål havde AaB's fans bikset noget sammen, der skulle ligne en galge med hans figur hængende i, og der kom en kolossal pibekoncert hver gang, han rørte bolden. Det gjorde han tit, ja, faktisk var han fra og med den halve time så skyhøjt over alle andre, at man troede, det var løgn. Inden da var det AaB, der dominerede totalt, og 1-0 til dem var heldigt sluppet for os. Til alt held forærede Allan K. Jepsen Brattbakk en kæmpechance, en friløber over en halv bane. 1-1 holdt, indtil Ståle, lige foran ansigterne på AaB's fans, headede sejrsmålet ind fra et perfekt frispark af Donatas – og derefter løb rundt om en kvart bane med hånden op for øret på det meget tavse stadion. Efter kampen, udenfor omklædningsrummet, blev Niels-Chr. Holmstrøm interviewet til radioen og erklærede at "han undte Ståle at pisse på de bønder". Det stødte nogle på knapperne. Selv kan jeg ikke se problemet i at sige tingene, som de er. Det var jo nemlig lige, hvad Ståle gjorde.
Han scorede også sejrsmålet mod OB, han skubbede bolden den sidste meter ind efter et hovedstød fra David. Det var pragtfuldt med endnu en sejr, men ingen bliver vel stødt, hvis man påstår, at spillet på dette tidspunkt var meget fattigt på målchancer og langt fra underholdende.

I Vejen var det underholdende nok; vi havde trukket det dengang formstærke Danmarksseriehold i pokalen, og de som tog til den lille by på Esbjerg-jernbanen kunne opleve noget henad en folkefest på et hyggeligt lille stadion. Vejen fulgte udmærket med i nogle få minutter, men blev så hægtet af. Thorninger scorede fire mål i 5-1-sejren, hvilket ikke fik Vejens fans til at miste humøret; de nærmest belejrede omklædningsrummet, indtil der var skrevet autografer til alle. Samme søndag gik turen igen til Jylland, nærmere betegnet Silkeborg. Det var meget, meget kedeligt. Silkeborg havde så godt som aldrig flere end Henrik Pedersen over midten. Han kom til at ligge alene, og da Jacob Laursen bagefter blev spurgt om sin mening om hans evner, svarede han, at han bestemt ikke var imponeret. Der kom rasende reaktioner fra Silkeborgs ledelse, der måske burde have overvejet at give ham en angrebspartner, hvis de gerne ville have ham til at se god ud. Vores eget spil var heller ikke prangende, men ind kom bolden i det mindste, igen af Ståle. Målet blev underkendt, hvilket snart skulle blive hverdagskost. Men offside var der ikke.

Rytter og David lod skægget stå til vi havde vundet to kampe i træk, Jason lod håret gro. Foto: Birger Vogelius

Kampen så endnu en ny spiller på bænken, nemlig selveste Karim Zaza, der ud af det blå var vendt tilbage som reserve for Rune Pedersen, efter at Michael Stensgaard havde fået en diskusprolaps. Han kom dog ikke til at spille, og i vinterpausen tog han til OB på en mere permanent basis.
Tidligere på måneden havde vi også fået en anden ny spiller, nemlig Christian Poulsen, der tiltrådte 1. oktober. Alt, hvad man vidste, var, at han kom fra Holbæk, var 20 år, deres anfører **og** deres topscorer – og at han i øvrigt ikke var angriber, men kunne spille alle pladser blandt de otte bageste. Siden skulle man lære ham lidt bedre at kende.

Foto: Carl Redhead

Oktober

Underholdning og chancer kunne man stadig finde i en del af kampene. F.eks. en mandag aften i Herfølge, hvor der ikke gik mere end otte minutter, før Peter Frank var blevet smidt ud for en meget tynd nødbremse mod Zuma. Ikke nok med det, der blev også dømt straffe til os, som blev brændt, ligesom mere end ti store chancer. Nøglen til sejren var at lade være med at sætte Jakup Mikkelsen på hårde prøver. I stedet var det nok at fyre et blødt, tamt frispark af. Det droppede han som en seriemålmand med tømmermænd.
Siden er Jakup blevet sat i forbindelse med København, ligesom en lang række andre målmænd. I efteråret Jimmy Nielsen, i foråret Peter Kjær. En målmand, der faktisk dukkede op i klubben, var canadieren Pat Onstad, der i oktober prøvetrænede og spillede noget Ørestad, men som viste sig at være for dyr.
Sammen med Obilic-spilleren Igor Vujanovic og senere Jason Bent fra Preston North End dannede han en trio af næsten-kontraktspillere, som en tid fandtes i periferien.
Landskampspause igen, og så tilbage til Parken og i gang med anden trediedel af ligaen. AGF kom tilbage, og denne gang slap de ikke for den fortjente røvfuld. 4-0 blev det, og det var igen Solbakken, der scorede føringsmålet.
I de fjorten dage der var gået siden sidst, var der sket ting og sager uden for banen, der snart kom til at overskygge kampene en smule. I en kamp på Wembley havde England kvajet sig ved at tabe til Tyskland, og Kevin Keegan kom endelig til den konklusion, at han var bedre til at spille golf ved sit spanske sommerhus, og til at fyre vrøvl af som tv-kommentator, end til at træne et hold på topplan. Han trak sig tilbage.
Mens det ikke fik nogen indvirkning på dagligdagen lige med det samme, blev det en anden affære, da det kom frem, at topkandidaterne til jobbet var Arsene Wenger, Sven-Göran Eriksson og – Roy Hodgson. Som den eneste englænder af de nævnte tiltrak Roy sig ekstra opmærksomhed, da der på det tidspunkt nærmest opstod et nationalt oprør mod, at en udlænding skulle lære englænderne, der opfandt spillet, at spille fodbold.
For at gøre en lang historie kort, så stod den palaver på i nogle uger, indtil der kom en afklaring – Eriksson var manden, man ville have, og man var klar til at vente til næste sommer. Dog ikke inden man havde måttet

høre på en nærmest fornærmende række udmeldinger fra det engelske forbund, der ikke virkede kede af at skabe en større forvirring i diverse europæiske klubber, inkl. vores egen. I dag er Eriksson selvfølgelig allerede træner, og yderst populær efter seks sejre.

For vores eget vedkommende kørte sæsonen videre med endnu et forsøg på at få bugt med det jyske kompleks. Det lykkedes næsten. I Ikast burde vi have vundet og blev denne gang slemt tørret. Et straffespark mod Lønstrup, som ikke blev dømt, og Midtjylland der scorede i det følgende kontraangreb. En udvisning til Rytter, som var helt hen i vejret – han lænede sig netop tilbage for ikke at ramme Kenneth Møller Petersen. Og oven i købet havde Rune været uheldig og sat FCM i gang med at sparke et hul i luften, så de fik 1-0 foræret. Et par skud på overliggeren havde vi også. Det lykkedes at komme tilbage via mål af Ståle og Brattbakk, der på dette tidspunkt var vant til at komme ind som reserve, og var højlydt træt af det.

Ikke mindst, da der som regel var fast plads til en af de mest udskældte spillere i klubbens historie, den småskadede Pascal Simpson. Han blev også hårdt kritiseret i en ny kamp mod Herfølge, denne gang i Parken. Det, selv om han reddede et point ved at udligne til 1-1 og faktisk havde afgjort kampen, da han fik sat endnu et mål ind. Igen var der en håbløs linievogter, der fik lov til at spolere kampen. Igen var der ikke offside.

Foto: Scanpix Nordfoto/Henning Bagger

Heine scorer for sidste gang imod os.

November

Nu virkede det som om, det var ved at gå helt i stå, også på grund af at rumlerierne om den engelske landstrænerpost havde udviklet sig til sådan en føljeton. I Viborg tabte vi igen. Heine Fernandez scorede, det var ikke første gang mod os, og det sker heldigvis ikke igen. Og – chok! – vi fik igen underkendt et helt korrekt mål, denne gang af den berygtede 'damefrisør' Allan Dam Nielsen. I det mindste var det ikke som normalt et sejrsmål, for vi var bagud 2-0 på det tidspunkt.

Også om onsdagen tabte vi, og det var frustrerende. Det var i pokalen mod Brøndby, og problemet var, at de denne gang var væsentlig bedre end os. Det så ud til at være uden for Københavns rækkevidde allerede efter det tidlige og bizarre 1-0-mål, hvor Rytter spillede bolden fremad og faldt til jorden, Lønstrup spillede den tilbage til ham, og Mikkel Jensen løb imellem og scorede. For at føje spot til skade brændte Zuma et straffe til sidst.

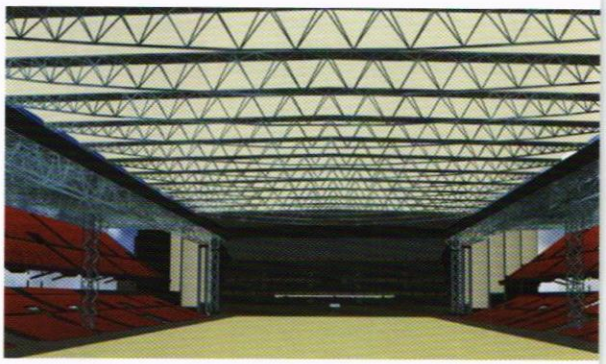
Stemningen på Nedre C var efterhånden blevet temmelig dårlig på dette tidspunkt. Den lange række uden nederlag var blevet til en række uden sejre. Folk stod og mundhuggedes, og meget af tiden var det Pascal Simpson, der var emnet. Eller Lønstrup, der også fik med grovfilen. Dette forårs begejstring virkede ærlig talt utænkelig på dét tidspunkt.

Kampen mod Silkeborg var ingen undtagelse, og Silkeborg var bedre end os. Det var også deres tur til at blive snydt, da Henrik Pedersen klart blev fældet i feltet. Til gengæld havde Todi en stor dag, og hans 2-2-mål, da det så helt sort ud, var en klassiker. God moral, og sådan havde det været hele sæsonen. Vi har fået en ordentlig spand sene mål. Det gjorde vi også mod AB næste mandag, endnu en tv-kamp, hvor der ikke havde været en hæderlig chance i den første time, og hvor bundholdet AB havde styret kampen. Vi havde nu også nærmest spillet med ni mand, da Pascal Simpson var blevet hånet siden den første boldberøring og spillede uden skyggen af selvtillid. Samtidig spillede Zuma endnu en af mange ringe kampe i det efterår – hvor ironisk, at han nu fejres som sæsonens helt store profil. I efteråret vil jeg stadig mene, at mange, også Pascal, var langt mere overbevisende.

Det lykkedes at komme igen i Gladsaxe, det endte 2-2 efter en ny vild slutspurt, men det står stadig som endnu en småtrist oplevelse fra en lidt mørk og kold tid. Det kan det sidste indtryk ikke ændre på – måske mest fordi 4-0-sejren over Haderslev blev præget af, at det i forvejen billige øl var sat ned til halv pris på Nedre C. 100 kroner, og man stod med 10 øl i hånden.

Mandagen gav dog en pæn sjat optimisme. Herfølge slog Brøndby 3-2 efter at have været bagud 1-2, og dermed kom BIF ikke de ventede seks point foran os. De førte ved vinterpausen, vi lå nr. 5, men med kun tre point op så det alligevel en del mere rimeligt ud.

Brattbakk, der havde scoret hattrick mod Haderslev, scorede samme onsdag to mål mod endnu et gammelt hold, Rosenborg. Der kom under 4.000 tilskuere, men en del af os plejede også stadig tømmermænd fra søndagen.

Vinterpausen

Lige før jul blev Brattbakk solgt til netop Rosenborg, og kort efter nytår mistede vi desværre endnu en spiller. Claus Nielsen stoppede på grund af sin tredie diskusprolaps. Selvfølgelig var der ærgrelse over at Brattbakk fik lov til at gå, men det var intet imod den arrighed, der brød ud, da det blev meddelt, at kampen mod Viborg i maj (der lå i den weekend, hvor Parken skulle bruges til Grand Prix-forberedelser) skulle spilles på Brøndby Stadion.

Godt nok var det langt fra alle, der var uenige, men protesterne var frådende, og en taknemmelig presse tog med glæde imod, da beskyldningerne føg. Da Holmstrøm i Løvetimen nævnte, at nogle enkelte anklager på Sidelinien var skrevet af folk, der tillagde ham og ledelsen forkerte motiver og kaldte disse folk tågehorn, gik det et trin op. Ekstra Bladet kunne fortælle, at sportsdirektøren kaldte klubbens fans tågehorn over en kam. Nå, ja – det er vel nemmere end faktisk at fortælle kendsgerningerne, og det sælger vel flere aviser.

Det samme har det vel gjort, at Jacob Laursen pludselig ikke længere ønskede at være anfører. Fyens Stiftstidende, af alle aviser, forsøgte i hvert fald at gøre større drama ud af det. Det lykkedes ikke rigtig. Mens ligalandsholdet var i Dubai, fik F.C. København pludselig fordoblet antallet af spillere i holdets trup. Niclas Jensen og Heine Fernandez var pludselig klubkammerater. Heine var forinden blevet fyret i Viborg, og kort tid senere skrev han kontrakt med København.

MARTS

Dejligt at komme i gang igen. Udefra, og via billeder, havde man kunnet følge med i stadionbyggeriet på P.H. Lings Allé. Nu var muligheden endelig kommet for at se det nye tag på nærmeste hold, og AaB-kampen blev et tilløbsstykke. Foran Nedre C var der en kæmpekø allerede en time før portene blev åbnet. Og det var endda ikke engang meningen, at kampen skulle spilles i København. Den blev kun flyttet, fordi AaB også havde et stadionbyggeri i gang og byttet med vores hjemmekamp i april. Det gav udsigt til en hård række kampe senere i foråret. Syv ud af otte på udebane, inkl. den førnævnte mod Viborg.

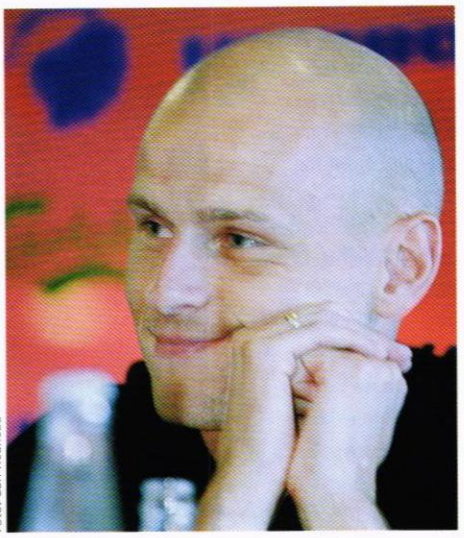

Foto: Carl Redhead

Taget var en oplevelse, selv om der var gået en anelse ged i det. De to gittermaster, der bærer taget, når det er lukket, kunne ikke hæves. Det gav lidt huller i udsynet, men det må man vænne sig til, når der skal spilles vinterfodbold fremover. Man gik ikke glip af meget i kampen, hvor AaB kom ret tidligt foran, og København ret sent udlignede på et tyndt, men korrekt straffe mod Ståle. Tophistorien var selvfølgelig, at det var Heine, der var kold nok til at score på det.

Et point mod et godt hold som AaB er vel ikke urimeligt, men alligevel fastslog Politikens Søren Olsen næste dag, at "FCK tabte guldet i Parken". Kom igen, Søren. Og det samme til Mogens Krogh – hans citater i Politiken i marts, i en artikel med overskriften *FCK mangler klasse*, taler for sig selv. Som hvor han hævder, at vi har store defensive problemer. Og ikke ender mellem de tre første. Hmmm.

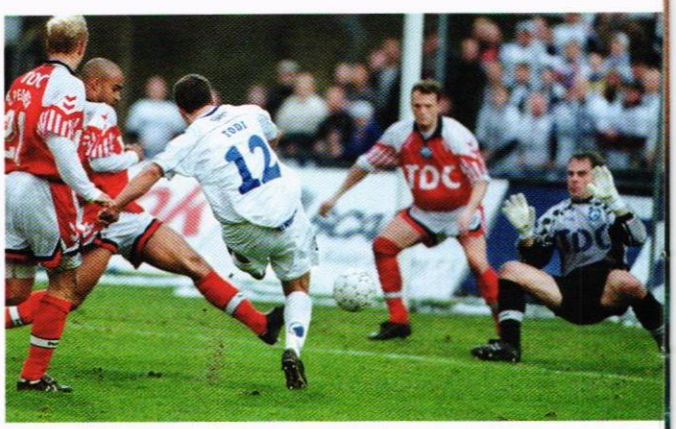
Tirsdag 13. marts, lidt over middag, kom chokket. Ståle faldt sammen med et hjerteanfald efter et træningspas på Peter Bangs Vej. Han havde kæmpet for at få vejret og faldt så livløs ned på banen, mens spillerne strakte ud efter træningen. Det lykkedes F.C. Københavns læge Frank Odgaard at redde hans liv med hjertemassage, indtil ambulancen kom, men da kunne ingen vide, hvad der ville ske; om han nogensinde ville få sin førlighed tilbage. Først om onsdagen kunne man ånde lettet op. I Løvetimen kunne Holmstrøm fortælle, at han og andre havde besøgt Ståle, der ikke alene havde været i stand til at joke med gæsterne, men også pludselig rejste sig for at gå ud på toilettet. Lyt til interviewet, der stadig ligger på www.fck.dk. Det er rørende sager.

Onsdag ankom Thomas Myhre for at skrive under på lejekontrakten med København, men det blev ikke den helt store nyhed ved siden af Ståles sygdom. Myhre debuterede mod OB om søndagen, hvor alle heldigvis vidste, at Ståle var i klar bedring og igen kunne koncentrere sig om fodbold. Todi og Zuma scorede mod OB, hvis målmand Zaza havde en god dag. Han fik i øvrigt en ganske flot modtagelse og grinede tilpas højt af, at der blev råbt "Vi vil have Zaza på skovtur" fra Nedre C.

APRIL

En ny landsholdspause med konsekvenser. *Todi skaddur*, meldte de færøske overskrifter. Han havde fået en forstrækning i landskampen mod Rusland og kunne ikke spille mod Brøndby 1. april. Ikke første gang, at dét var sket. Det viste sig at gå alligevel. Nu begyndte storheden at vise sig for alvor, og det var som om mismodet fra efteråret endelig var blæst væk. At vinde på Brøndby Stadion var flot og ikke sket siden 1995. At gøre det med stil og at få BIF til at se så meget ringere ud var en stor bedrift.

Det blev også til en sejr på tribunerne, selv om Ekstra Bladets Mads Glenn Wehlast i en forvrøvlet artikel kunne påstå, at *Fans vender FCK ryggen*. Grunden skulle være, at der var billetter tilbage til vores afsnit. At grunden til dette kunne være, at de var sat ekstremt sent til salg, faldt ikke Wehlast ind. Der endte med at være propfyldt.

Thomas Røll kommer forsent for sidste gang, da Todi udligner til 1-1. Foto: Carl Redhead

Det kneb faktisk mere i den anden ende, hvor udsigten til at stå med en gul skraldepose på i timevis da heller ikke kan have været tillokkende.

Hen mod kampens slutning var der en spade, der følte sig kaldet til at løbe ind på banen under kampen, og det samme gentog sig gudhjælpemig mod Lyngby næste mandag. En anden spade, men stadig en spade.

I Brølet 32 ønskede vi fjolset fra Lyngby-kampen evig ulykke, hvis det endte med ikke at blive til guld. Okay, du er tilgivet. Men lad være med at gøre det igen, og det gælder alle med lignende idéer.

Der skete ikke det store mod Lyngby. Thorninger brændte en stor chance til sidst, men 0-0 var okay.

Få dage senere var der en ny udekamp, nu mod AaB. Modbydeligt koldt var det at stå i en mindre orkan deroppe. Kampen var igen lidt rodet, hvilket bl.a. gav sig udslag i en udvisning til Zuma, af alle mennesker, for at skubbe Lennart Bak. Var han lidt mentalt ude af balance, var det dog forståeligt. I dagene forinden var en kamp med hans gamle klub Orlando Pirates endt i en katastrofe, og 43 var blevet dræbt.

Christian Poulsen scorede sit første mål og var fordømt tæt på at score det andet kort før tid, da han skød på overliggeren.

Den fjerde udekamp i træk var mod Haderslev, og mens det utvivlsomt havde været interessant at se historiens mest primitive superligastadion, kunne det være nok med det rejseri. Det blev til en barsk dag foran radioen i stedet for. Haderslev følte sig uretfærdigt behandlet ved vores sejrsmål, hvor Heine gik hårdt til deres målmand. De er ikke de eneste, der kender den følelse.

Endelig tilbage i Parken, hvor AB kom på besøg. 0-0. Lidt af et antiklimaks, da der var chancer til at vinde, men ikke evnerne eller heldet til at få den ind. Surt for Lønstrup at spille en klassekamp og så brænde en enorm chance, og ærgerligt for Heine at skyde en svær bold på overliggeren fra en meters afstand.

April kværnede videre med den sjette kamp, ude mod Silkeborg, femte udekamp i den måned. Her var damefrisøren på spil igen. Dam Nielsen snød os for sejren ved at dømme offside på et mål, hvor selv en skeløjet 90-årig må have kunnet se, at der ikke var offside på Pascal.

Månedens mål i maj

Det ikke engang **lignede** offside. Kampen skulle have været vundet trods Silkeborgs føring, da Thorninger lagde en alt for kort aflevering, som Per Ottosen opsnappede. Der var kæmpechancer til Peter Christiansen og Heine, der igen ramte overliggeren.

MAJ

Så kom sejrene til gengæld. Først i den meget mærkelige kamp på Brøndby Stadion. Vi havde ikke en hæderlig chance i kampen, men vandt dog. Alex Nørlund dummede sig ved at sparke Heine nogle gange over benene inde i feltet. Heine gjorde opmærksom på dette ved at falde, og dommeren

Kim Madsen scorer til 1-0 i Herfølge. Foto: Birger Vogelius

så åbenbart intet problem i, at dette skete en rum tid, efter at han blev sparket.
Var det en tynd affære, så var der til gengæld smæk for skillingen i Herfølge, hvor der blev scoret syv mål, hvoraf de fire til os. Der var mål fra Kim Madsen, Todi, Thorninger og Zuma, der afgjorde kampen til sidst, hvor en rokade forrest flyttede ham op som angriber i slutfasen. Her har han spillet siden, med en betydelig succes.
Det var en formidabel fodboldkamp, hvad angik underholdningen, men efterhånden var tiøren faldet, hvad angik Roys taktik. Derfor var det umuligt ikke at stå og tænke på, at det måske så lige rigeligt hasarderet ud fra tid til anden. Og at der måske var en pointe i at spille så mange kampe til nul – på dette tidspunkt havde vi jo bevæget os rigtig tæt på toppen.
Men alligevel var den lidt mismodige stemning først afløst af forsigtig optimisme og kunne snart få lov til at gå over i ren begejstring. Det var slut med alle udekampene, og nu så vores program rigtig fornuftigt ud. Der var oven i købet, blandt de sidste fem kampe, hele tre i Parken. Den første var mod Midtjylland, og det skulle blive interessant at se, hvad de havde at byde på. De havde spillet en flot kamp mod Brøndby bare tre uger før og havde fortjent at vinde. Men i Parken blev de blæst ud af banen med 3-0, og da Brøndby samme aften fik uafgjort, heldigt endda, i Gladsaxe, så var København tilbage på førstepladsen.
Den begejstring fik ikke lov til at holde længe. Den blev nemlig erstattet af ren, uhæmmet eufori tre dage senere. Et besøg på det normalt frygtede Århus Stadion endte med en sejr på 3-0 efter en så hæmningsløst overlegen præstation, at man næsten ikke troede sine egne øjne. Todis to mål i første halvleg lagde grunden, men den ægte opvisning kom i og med Zumas 3-0-mål, hvor han prikkede bolden fra én AGF'er, rundede Erik Boye og driblede til baglinien, dér standsede op, trak ind i banen igen for at sætte endnu en back på halen og til sidst løb bolden ind i det tomme mål.
På vej hjem fik vi at vide, at AB havde vundet i Silkeborg. Og næste dag kunne man i tv se Brøndby tabe hjemme til Lyngby. Det var meget, meget svært at sove den mandag aften. Lige pludselig var det gået meget stærkt. Tre point foran Silkeborg, fire foran Brøndby, tre kampe tilbage.
Måske var det gået lidt for stærkt. Kampen mod Lyngby 27. maj var langt fra samme standard, men Todis mål var ganske flot, da han udlignede til 1-1. Mindre suverænt var det, at han blev skadet i kampen, og ironien heri var imponerende; han havde netop meldt afbud til Færøernes kommende landskampe på grund af frygten for at komme skadet hjem.
Samme aften vandt Brøndby i Silkeborg, og man skulle have været en kold satan for at fremhæve den sandhed, at dette faktisk var en fordel for os. Silkeborg lå jo tættere på os, og vi kunne dermed afgøre det hele mod Brøndby to uger senere.
I stedet blev det to ugers ren tortur, for hvad nu hvis holdet fik slemme gummiben og tabte? og de gule endte som mestre? Jovist, spillerne optrådte i Løvetimen og udviste uendelig selvtillid og fortalte, at de ligefrem glædede sig til kampen. For mit eget vedkommende var dette ikke tilfældet. Jeg sov rent ud sagt ad helvede til og vågnede flere gange fra drømme om nederlag. Jeg ville til sidst bare have det overstået.

Fotos: Carl Redhead

JUNI

Og hvad skete der så – spillerne gik ind og dominerede kampen og spillede Brøndby ud af banen. De var selvsikre og offensive, skabte chancer og scorede mål. Og en af dem gav os et af de berusende øjeblikke hvor man føler ren lykke, nemlig Zuma. Jeg behøver vel ikke fortælle om, hvordan hans 2-0-mål var. Jeg vil bare bede dig, kære læser, om at tænke tilbage på det sekund, hvor den bold sejlede ind og tænke på præcis, hvad der gik gennem hovedet på dig dér, og hvordan du oplevede det, der foregik omkring dig.

For mit eget vedkommende er der to ting, der dominerer. For det første tanken om, at det er vanvittigt, hvad han laver, for sådan noget vil jo ikke gå i sådan en kamp. Og så husker jeg øjeblikket, hvor jeg vender mig om for at omfavne dem på rækken bagved, og får en øl – helt fuld har den været – kylet direkte i masken af en lige så euforisk fan. Du på række 16, sæde 152 – du er tilgivet...

At netop Pascal scorer det afgørende mål er jo bare perfekt. Ditto, at Mio sætter det skud ind i Odense i sidste runde. Lige præcis Mio, der havde været for længe om at sparke væk dengang i 1994, da vi tabte guldet. Syv år og én dag efter nedturen står vi igen der i Odense og siger med et stort lykkeligt smil tak til de OB'ere, der ønsker tillykke. Denne gang med visheden om, at det er lykkedes. Vi er mestre. Endelig.

Den sæson har været en følelsesmæssig rutschebane. Selv føler jeg mig fem år ældre. Men jeg ville ikke have det på nogen anden måde. Tusind tak, og et kolossalt tillykke til danmarksmestrene, både dem udenfor og inde på banen.

Fotos: Carl Redhead

ENDELIG, SYV ÅR OG EN DAG EFTER NEDTUREN I ODENSE, FIK MIO LOV AT LØFTE DEN POKAL OG FIK HÆNGT DEN MEDAJLE OM HALSEN HAN BURDE HAVE VUNDET I 1994.

Heeeeeeeey, Hey Baby...

Af Henrik "Hæng" Nielsen / Fotos: Johnny Frederiksen

De gyldne løver! Det er ikke Klondyke anno 1866. Det er heller ikke det færdige spor 19 år senere gennem British Columbias Kicking Horse Pass. Men det ér goldrush, og det er juni 2001 mod Odense –"Kicking OBs Ass"! Det er ganske vist.

Siden Zumas magiske guldmål mod Brøndby i Parken har vi FCK-fans været i den syvende himmel. Der er blevet taget forskud på guldfesten i timerne – for nogen dagene – efter at Byens Hold lammetævede Brøndby i Parken hin fantastiske søndag eftermiddag den 10. juni. I otte lange år har vi ventet på dette øjeblik. Bortset fra det år, der er "gået for meget", har der næsten været tale om et fænomen af bibelske dimensioner. Og lad det bare blive et sådant; for efter syv (otte!) magre kommer som bekendt syv fede! Allerede på turen med bus nummer 13 fra Nørrebrohallen er der i hvert fald ingen tvivl. Vi er Danmarks bedste. Mestre. Og vi kan ikke slås. Heller ikke næste sæson. Ingen over, ingen ved siden af FC København! Der er fest og guldstemning som aldrig før. Det er en ren formssag – vi skal bare en tur over Bæltet og samle det guld op. Vi skal feste under hele kampen mod OB, og så skal vi hjem til vores elskede by og feste igennem – nogen til den lyse morgen, andre i flere dage. Nå ja, vi skal også lige have en sidste sejr for ligesom at understrege, at Der Reger' FCK også – og for at fuldende stimen som ubesejret i 18 kampe i hug.

På Odense Stadion har festen allerede været i gang i timer, og i en times tid op til kampstart lyder det: "Det er kampdag, klokken den er kvart i bold, jeg ta'r FC-trøjen på..." Løvebrølet gjalder ned mod banen, som var Odense Stadion vores egen hule. På Amtssparekassetribunen, hvor vi er "indlogeret" for et par timer, er der i hvert fald ingen, der kan høre, endsige tager notits af OBs tilhængere, der virker nærmest fraværende på denne sommerens til nu smukkeste dag - også rent vejrmæssigt. Det synes næsten som om, at vejrguderne har bestemt sig for at deltage i festen. De har vist sig fra deres nådige side og lukket op for posen med lune varmegrader og gyldent solskær over det ganske land.
Det ligner det, det er, da kampen er i gang; sommerferie-bold af bedste skuffe. OB kan ikke noget, og FCK kan fra start optræde i den styrende rolle med ét langt pres mod OBernes mål – uden på noget tidspunkt at rulle sig ud. Og allerede efter 10 minutter

sker der noget. Zuma viser atter en gang, at prædikatet "Superligaens farligste" ikke bare skyldes hans kreativitet og målfarlighed, men især også skyldes, at han ikke bare skal afskæres fra at score. For en assist fra hans fod er lige så farlig som et skud på mål: en kort pasning tilbage til Mio, der er fri til skud fra 20 meters afstand. Under normale omstændigheder kanonerer Mio en sådan chance op i loftet og baldrer pærerne i samtlige lamper. Men lige nøjagtigt denne dag rammer Mio bolden mirakuløst perfekt, skuddet brækker udad på vejen mod mål – og kliner sig ind i krogen mellem højre målstolpe og overliggeren. "Lå, lå, lå, lå, lå, låååå..." og "Mio, du fortjener det, Mio, du fortjener det..." Og gu' gør han så. Mio har om nogen tegnet dette forår og drevet tropperne frem efter Ståles ulykkelige hjertetilfælde. Godt gået af Mio-de-skal-fanme-høre-vi-kommer-drenge!

Der er fest på "Sparegristribunen". Resten af kampen er nærmest ligegyldig; de der OBere hverken kan eller vil noget. Nu skal den sejr bare køres hjem! I pausen står der stadig 0-1 på måltavlen. "Heeeeey, Hey Baby, I wanna knooooooow if you'll be my girl, drøner det ud gennem højttalerne. Alt er kaos på Sparegristribunen, vi skråååååål er, skåååååler og skråååååler. Det fortsætter i stort set hele 2. halvleg; Heeeeey, Hey Baby, I wanna knoooow if you'll be my girl. Men vi har fundet vores hjertenskær, vores udkårne. Hun er en ung kvinde i sin bedste alder, hun er blåhvid og bærer navnet F.C. København.

Desværre var det ikke alle kampklædte, der var i samme humør som de 4 på billedet.

Kampen byder ikke på flere mål – og det er også fuldstændig ligegyldigt. Øjeblikket, vi har ventet på, oprinder. Mesterskabspokalen skal overrækkes. Stadionspeakeren beder Mio tage plads bagest i køen af de hvidklædte helte. Én efter én får spillerne hængt DM-guldet om halsen, mens vi hyler "låååååååååååå...", indtil det er Mios tur. Først medalje og så trofæet, der løftes i strakte arme over hovedet – "...åååååååååååå, hey, hey, hey!" Sammen med Ståle løfter han pokalen, løber ned mod 3.500 FCK-fans for at modtage vores hyldest. Det er STORT. Voksne mænd og seje kvinder fælder en tåre. Det er virkeliggørelsen af drømmen, og den velfortjente belønning for de nætter op til Brøndby-kampen, hvor mange af os har lidt af søvnløshed som følge af flossede guldnerver.

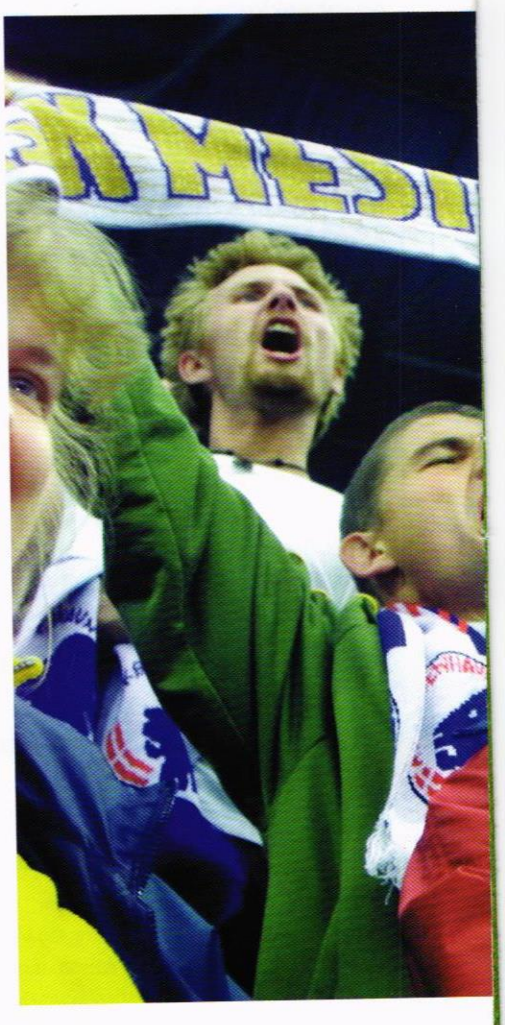
Hjemturen med bus nummer 13 – der ledes af de som altid suveræne FanClub-guider Dorthe og Tanja – er liv og glade dage. Også selv om Tanja har frabedt sig, at vi skråler "To ting kan få min..."

I Nørrebrohallen fortsætter guldorgiet, og et par timer efter midnat kommer heltene på scenen i hallen til den velfortjente hyldest fra vel et par tusinde trofaste tilhængere. Nu skallede Mio griber mikrofonen og holder en kort tale. Ebrierede hjerner erindrer noget om holdets Hodgson og et par backer, der om nogen har lært at klemme ballerne sammen under vores engelske træners kyndige ledelse.
Heeeeeeey, Hey Baby, I wanna knooooow if you'll be my girl.
FCK, vi bærer dig i vore hjerter – for evigt. Otte års venten med alt, hvad det har indebåret af frustrationer, har båret frugt. Det har været ventetiden værd. Og vi ved, at vi ikke skal vente otte år igen. Nu er det vores tur til en stribe af de fede!
Og så i øvrigt hatten af for OB, der straks efter kampen satte båndet med Carøes FCK-fortolkning af Boomtown Rats' klassiske hit I Don't Like Mondays på, så vi kunne stemme i til tonerne af vor hjembys vemodige sang.

Jeg vil IKKE ha' I synger...

Guld Festen 13.6.2001

MEDLEMSTAL OG HVOR BEFINDER VI OS

STATISTIK OVER HVOR MANGE MEDLEMMER AF FANCLUBBEN VI ER, OG MINDST LIGE SÅ SPÆNDENDE HVOR VI BEFINDER OS GEOGRAFISK

Byen

København K	1363	237
København V	1650	238
Frederiksberg C	1864	163
Frederiksberg	2000	442
København Ø	2100	752
København N	2200	591
København S	2300	534
København NV	2400	381
København SV	2450	73
Valby	2500	284

Uden for byen

Glostrup	2600	85
Brøndby	2605	26
Rødovre	2610	141
Albertslund	2620	97
Taastrup	2630	110
Ishøj	2635	90
Hedehusene	2640	66
Hvidovre	2650	197
Brøndby Strand	2660	19
Greve	2670	138
Solrød Strand	2680	70
Karlslunde	2690	31
Brønshøj	2700	288
Vanløse	2720	186
Herlev	2730	203
Skovlunde	2740	106
Ballerup	2750	169
Måløv	2760	13
Smørum	2765	45
Kastrup	2770	200
Dragør	2791	67
Lyngby	2800	84
Virum	2830	45
Holte	2840	42
Nærum	2850	26
Søborg	2860	185
Bagsværd	2880	59
Hellerup	2900	167
Charlottenlund	2920	103
Rungsted Kyst	2960	24
Hørsholm	2970	54
Kokkedal	2980	38
Nivå	2990	23
Helsingør	3000	76
Humlebæk	3050	36
Espergærde	3060	46
Dronningmølle	3120	7
Helsinge	3200	29
Vejby	3210	26
Tisvildeleje	3220	4
Græsted	3230	20
Gilleleje	3250	32
Frederiksværk	3300	66
Ølsted	3310	10
Skævinge	3320	15
Liseleje	3360	6
Melby	3370	7
Hillerød	3400	115
Allerød	3450	68
Birkerød	3460	52
Fredensborg	3480	30
Værløse	3500	54
Farum	3520	73
Slangerup	3550	33
Frederikssund	3600	53
Jægerspris	3630	12
Ølstykke	3650	71
Stenløse	3660	36
Veksø Sjælland	3670	15

Bornholm

Rønne	3700	27
Aakirkeby	3720	7
Øster-Marie	3751	2
Hasle	3790	4

Grønland

Nuuk	3900	1
Upernavik	3962	1
Roskilde	4000	166
Jyllinge	4040	40
Skibby	4050	20
Kirke Hyllinge	4070	14
Ringsted	4100	68
Viby Sjælland	4130	11
Borup	4140	16
Fjenneslev	4173	6
Sorø	4180	42
Slagelse	4200	96
Korsør	4220	35
Skælskør	4230	12
Dalmose	4261	1
Sandved	4262	3
Gørlev	4281	8
Ruds-Vedby	4291	6
Dianalund	4293	17
Holbæk	4300	50
Hvalsø	4330	12
Tølløse	4340	18
Vipperød	4390	5
Kalundborg	4400	25
Mørkøv	4440	4
Svebølle	4470	9
Jerslev Sjælland	4490	3
Nykøbing Sj	4500	17
Svinninge	4520	10
Fårevejle	4540	3
Køge	4600	77
Havdrup	4622	8
Lille Skensved	4623	9
Hårlev	4652	11
Karise	4653	6
Herfølge	4681	7
Rønnede	4683	5
Holme-Olstrup	4684	4
Haslev	4690	46
Næstved	4700	70
Præstø	4720	15
Vordingborg	4760	42
Langebæk	4772	2
Stensved	4773	1
Nykøbing F	4800	60
Væggerløse	4873	5
Nakskov	4900	27
Rødby	4970	10
Sakskøbing	4990	21

Fyn

Odense C	5000	26
Odense Sø	5220	8
Odense S	5260	4
Rynkeby	5350	2
Bogense	5400	2
Middelfart	5500	12
Faaborg	5600	3
Ebberup	5631	4
Svendborg	5700	31
Ringe	5750	5
V. Skerninge	5762	6
Nyborg	5800	1
Ryslinge	5856	6
Tranekær	5953	1

Jylland

Kolding	6000	24
Christiansfeld	6070	6
Haderslev	6100	8
Vamdrup	6580	1
Vejen	6600	12
Rødding	6630	9
Brørup	6650	4
Holsted	6670	1
Esbjerg ø	6705	3
Varde	6800	8
Skjern	6900	3
Ringkøbing	6950	10
Hvide Sande	6960	2
Fredericia	7000	26
Vejle øst	7120	1
Grindsted	7200	3
Hejnsvig	7250	4
Brande	7330	4
Herning	7400	16
Holstebro	7500	19
Lemvig	7620	15
Bækmarksbro	7660	3
Hanstholm	7730	3
Thyholm	7790	3
Skive	7800	10
Roslev	7870	8
Aarhus C	8000	18
Aarhus V	8210	7
Hørning	8362	3
Ebeltoft	8400	5
Knebel	8420	1
Grenaa	8500	10
Lystrup	8520	2
Hjortshøj	8530	1
Hornslet	8543	6
Kjellerup	8620	3
Ans By	8643	1
Them	8653	1
Horsens	8700	19
Løsning	8723	6
Viborg	8800	13
Rødkjærsbro	8840	2
Randers	8900	15
Spentrup	8981	3
Aalborg	9000	14
Aalborg Sø	9210	6
Storvorde	9280	5
Sæby	9300	4
Vodskov	9310	2
Hals	9370	2
Tylstrup	9382	1
Hadsund	9560	2
Gedsted	9631	1
Hjørring	9800	12
Frederikshavn	9900	8
Udland	9	101

Medlemmer i alt 7685

1. Thomas Myhre*
2. Thomas Rytter*
3. Diego Tur**
4. Bo Svensson**
5. Kim Madsen*
6. Carsten Hemmingsen
7. Niclas Jensen*
8. Donatas Vencevicius*
9. David Nielsen*
10. Sibusiso Zuma*
11. Heine Fernandez*
12. Todi Jónsson*
13. Ståle Solbakken***
14. Thomas Thorninger*
15. Peter Christiansen*
16. Jacob Laursen****
17. Michael Mio Nielsen*
18. Piotr Haren*
19. Pascal Simpson*
20. Michael Stensgaard
22. Christian Lønstrup*
28. Thomas Kjærbye*****
29. Christian Poulsen*
30. Holdbillede*
31. Rune Pedersen**

Fotografer:

* Carl Redhead

** Birger Vogelius

*** Henning Bagger Nordfoto/Scanpix

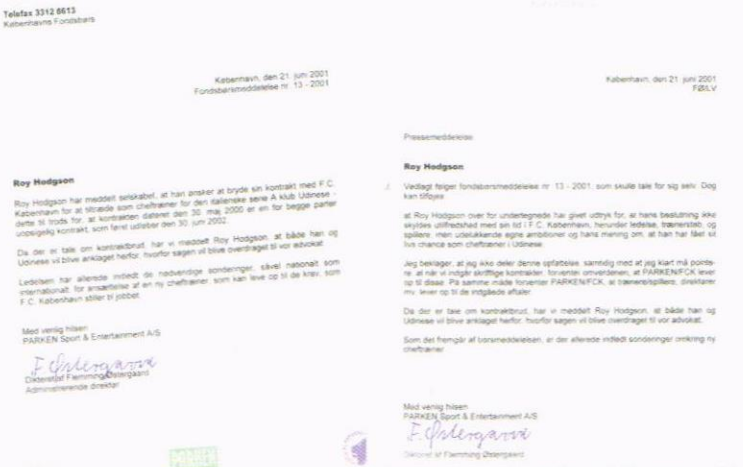
**** Thomas Sjørup Nordfoto/Scanpix

***** Per Kjærbye

Efterskrift

Af Nikolaj Steen Møller

Dette skrives få dage efter at sæsonkrøniken blev færdig, og mens der stadig er champagnesjatter i DM-pokalen. Her til formiddag er det blevet offentliggjort, at Roy er smuttet, og at han har fået 'sit livs chance' som træner i Udinese.

Teletax 3312 8613
Københavns Fondsbørs

København, den 21. juni 2001
Fondsbørsmeddelelse nr. 13 - 2001

Roy Hodgson

Roy Hodgson har meddelt selskabet, at han ønsker at bryde sin kontrakt med F.C. København for at tiltræde som cheftræner for den italienske serie A klub Udinese - dette til trods for, at kontrakten dateret den 30. maj 2000 er en for begge parter uopsigelig kontrakt, som først udløber den 30. juni 2002.

Da der er tale om kontraktbrud, har vi meddelt Roy Hodgson, at både han og Udinese vil blive anklaget herfor, hvorfor sagen vil blive overdraget til vor advokat.

Ledelsen har allerede indledt de nødvendige sonderinger, såvel nationalt som internationalt, for ansættelse af en ny cheftræner, som kan leve op til de krav, som F.C. København stiller til jobbet.

Med venlig hilsen
PARKEN Sport & Entertainment A/S

Direktør af Flemming Østergaard
Administrerende direktør

København, den 21. juni 2001
FBØLV

Pressemeddelelse

Roy Hodgson

Vedlagt følger fondsbørsmeddelelse nr. 13 - 2001, som skulle tale for sig selv. Dog kan tilføjes

at Roy Hodgson over for undertegnede har givet udtryk for, at hans beslutning ikke skyldes utilfredshed med sin tid i F.C. København, herunder ledelse, trænerstab, og spillere, men udelukkende egne ambitioner og hans mening om, at han har fået sit livs chance som cheftræner i Udinese.

Jeg beklager, at jeg ikke deler denne opfattelse, samtidig med at jeg klart må pointere, at når vi indgår skriftlige kontrakter, forventer omverdenen, at PARKEN/FCK lever op til disse. På samme måde forventer PARKEN/FCK, at træner/spillere, direktører mv. lever op til de indgåede aftaler.

Da der er tale om kontraktbrud, har vi meddelt Roy Hodgson, at både han og Udinese vil blive anklaget herfor, hvorfor sagen vil blive overdraget til vor advokat.

Som det fremgår af børsmeddelelsen, er der allerede indledt sonderinger omkring ny cheftræner.

Med venlig hilsen
PARKEN Sport & Entertainment A/S

Direktør af Flemming Østergaard

Dette på et tidspunkt, hvor der er en måneds tid, til sæsonen og Champions League-kvalen begynder. Det er selvfølgelig ikke Roys problem nu, hverken her eller i Udine, hvor holdet ikke har kvalificeret sig til noget som helst og var ved at rykke ned – Roy kan i modsætning til alle her tage en dejlig lang sommerferie indtil turneringen begynder i september.

Men det giver fandme et andet indtryk af den engelske gentleman, manden som gjorde et professionelt job som ingen før, og som man regnede med som en, der holder sit ord. Han fremstår nu som en yderst dygtig træner, men også som en træner der havde haft et par nedture, og som derfor skulle have et kvikt springbræt til at komme tilbage til de store ligaer. F.C. København passede perfekt.

To år skrev han under for, og ikke engang et år blev han her. Så dukkede ønskejobbet op som træner i en lille, men ganske velhavende klub, en uambitiøs klub fra en lille norditaliensk by. Alle de tomme ord om at ville være med til at bygge et storhold op i København, om at dette er et sted med kolossale muligheder, og om at 'vi' stadig har lang vej endnu, er sivet ud i den blå sommerluft. Vorherrebevares. Det er svært at fatte, at man kunne være så naiv at tro på det.

Egentlig burde man have set tegnene. Vi interviewede jo Roy til forrige nummer og måtte udøve en forbløffende mængde selvcensur for ikke at bringe ham i fedtefadet. Nu er det mindre vigtigt, om vi viderebringer hans bitterhed over fordrukne fans, der ikke har forstand på fodbold, hans slet skjulte irritation over at være i Danmark og snak om, at det måske var tid at stoppe, hans klynken over en uvidende sportspresse (hans teori var, at sportsjournalister var indebrændte mennesker, der blot var misundelige over, at disse atleter tjente mere, boede bedre og kørte i flottere biler end dem selv – hvem der lød indebrændt lige dér er en anden sag...) – samt hans sønderlemmende kritik af ungdomsarbejdet i klubben.

På det tidspunkt lød han mere end klar til at forlade København. Det var kort efter efterårssæsonens slutning, men da det nummer sidenhen udkom, var Roy i adskillige blade med rosenrøde ord om fremtiden, så det kunne slås hen med, at vi blot havde fanget ham på en dårlig dag.

Det er altsammen åbent for tolkning nu. I alle tilfælde – mens der skal lyde respekt for det arbejde, Roy lagde i klubben, er der ingen respekt overhovedet for at skride halvvejs gennem sin kontrakt. Hodgson er en mand, hvis ord man ikke kan stole på. Og han er desuden slemt dobbeltmoralsk. Hvad var det lige, du sagde ved Fan Club Aftenen i august sidste år, Roy? Om spillere, der skiftede til ingenting-klubber som Heerenveen eller Schalke, når de havde været bedre tjent med at blive her i stedet for at score kassen? Og hvad var det så du gjorde? Skal vi ikke lige putte Udinese med ind i den kasse med ingenting-klubber? Deres rekordliste kan skrives på en brugt Kleenex. En klub, der finder talenter, sælger dem og aldrig selv bliver til en skid. Men de kan lønne, for pokker nogle lønposer der bliver udleveret...

Farvel Roy, hyg dig med at træne et bundhold. Det er noget vi ikke bliver foreløbig, med eller uden dig. Vi er mestre, og det er noget, du i hvert fald ikke bliver foreløbig.

Foto: Carl Redhead

Mesterskab er målet

Hvad er dine egne mål med FC København?

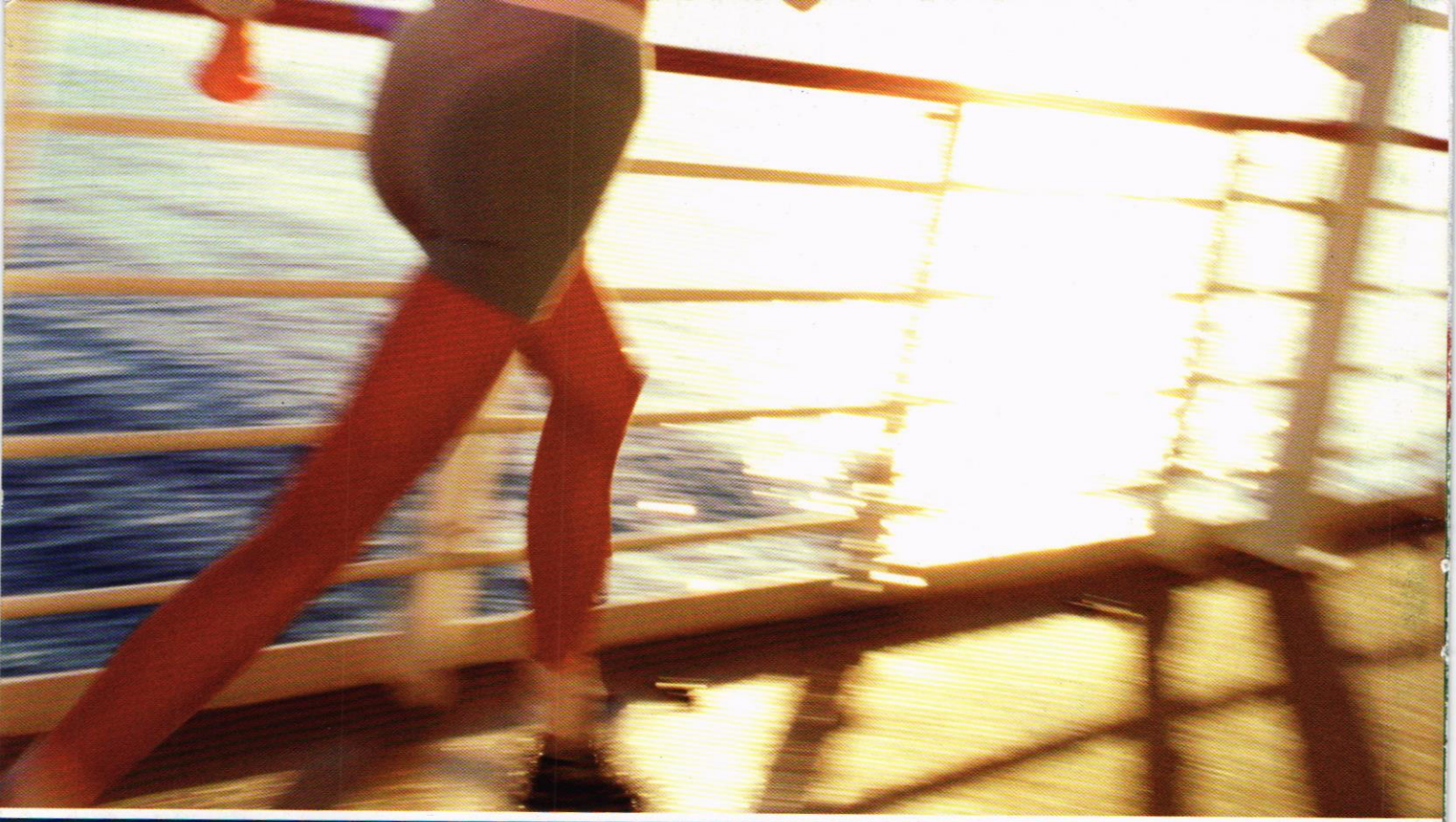
»Målene er meget klare. Jeg kom her, fordi jeg gerne vil have endnu en mesterskabsmedalje, og den tror jeg på, at FCK kan give mig. Det er målet, men det er for tidligt at sige, om det er et realistisk mål. Men hvorfor skulle jeg have en realistisk målsætning? Jeg har lov til at have den målsætning jeg vil, selv om nogle måske vil sige, at jeg er langt ude«.

Hvad med tålmodigheden. Her tænker jeg ikke kun på klubbens, men også på din egen?

»Tålmodighed er en faktor i fodbold, specielt når man bliver ældre og har haft en god karriere og tjent mange penge. I Grasshoppers slap min tålmodighed for eksempel op før klubbens. Men hvis jeg føler, at FC København er bag mig og støtter mig, som den gør i øjeblikket, så vil min tålmodighed være enorm. Den er måske ikke enorm, hvis jeg begynder at føle, at der er problemer i klubben og så videre, men det er jo i virkeligheden et hypotetisk spørgsmål. Jeg har tålmodigheden, jeg ved det ikke bliver noget hurtigt job, og jeg har tænkt mig at opfylde den toårige kontrakt, som jeg har skrevet under på«.

Rævен smiler sit lumske smil, nu hvor byttet er i hus. Som det klart fremgår af Peter Grønborgs interview fra Politiken den 17. juli 2000, var Roys mål én mesterskabsmedalje. Tålmodighed er nu en by i Norditalien, hvor der kan tjenes mange penge. Så pyt med, hvad man har tænkt sig at opfylde, og hvem man lader i stikken.

"KIRKEGÅRDE ER FYLDT MED UUNDVÆRLIGE MENNESKER". CITAT HOLMSTRØM

◉ KØBENHAVN–OSLO ◉

Vores nye skib kan få dit hjerte til at slå lidt hurtigere

"Vi ønsker tillykke med guldet"

SPECIALTILBUD TIL FCKFC'S MEDLEMMER

MINICRUISE FRA 298,-/ V. 4 PERS.

Prisen inkluderer skibsrejse København-Oslo t/r i indvendig 4-køjes kahyt med bad/toilet samt 7 timer på egen hånd i Oslo. Afrejse alle dage frem til 11. august. Book.kode: FCK10

PS! Hvis I rejser 2 personer sammen i indvendig 2-køjes kahyt er prisen 598,- pr. person. Book.kode: FCK11

Eksp. gebyr 25,- kr. pr. reservation og EU-ansvarsforsikring 10,- pr. pers.

RING 33 42 30 00 OG OPGIV BOOKINGKODEN

DFDS SEAWAYS
A BETTER WAY OF TRAVELLING